

Datum van
inontvangstneming

:

17/06/2021

Zaak C-293/21

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

7 mei 2021

Verwijzende rechter:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litouwen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

28 april 2021

Verzoekende partij:

Vittamed technologijos UAB, in vereffening

Verwerende partij:

Valstybinė mokesčių inspekcija

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(hoogste bestuursrechter, Litouwen)

BESLISSING

[OMISSIS]

Een kamer van de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (hoogste bestuursrechter, Litouwen) [OMISSIS] [samenstelling van de kamer]

[OMISSIS] [procedurele aangelegenheid] heeft de bestuursrechtelijke zaak onderzocht die het voorwerp vormt van het hoger beroep van verzoekster, de vennootschap naar Litouws recht „Vittamed technologijos UAB”, in vereffening, tegen de uitspraak van de Vilniaus apygardos administracinis teismas (bestuursrechter in eerste aanleg, Vilnius) van 10 oktober 2019 in de bestuursrechtelijke zaak die het voorwerp vormt van het beroep van verzoekster [OMISSIS] „Vittamed technologijos” [UAB; uždaroji akcinė bendrovė (vennootschap met beperkte aansprakelijkheid)], in vereffening, die nietigverklaring vraagt van een aantal besluiten van verweerder, de Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (nationale

belastinginspectie, ressorterende onder het ministerie van Financiën van de Republiek Litouwen); de Kauno apskritis valstybinė mokesčių inspekcija (belastinginspectie voor het district Kaunas) heeft geïntervenieerd als belanghebbende derde.

Deze kamer

heeft het volgende vastgesteld:

I.

- 1 De onderhavige zaak betreft een belastinggeschil tussen verzoekster, [OMISSIS] „Vittamed technologijos” [UAB], in vereffening (hierna ook: „verzoekster” of „vennootschap”), en verweerder, de Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (nationale belastinginspectie, ressorterende onder het ministerie van Financiën van de Republiek Litouwen; hierna ook: „inspectie”), dat zijn oorsprong heeft in het besluit [OMISSIS] van de Kauno apskritis valstybinė mokesčių inspekcija (belastinginspectie voor het district Kaunas; hierna ook: „inspectie Kaunas”, of „lokale belastingdienst”) van 24 januari 2019 betreffende de bevestiging van het verificatieverslag (hierna ook: „bestreden besluit”); hierbij is verzoekster, na aanvaarding van haar verplichting om een aftrek van voorbelasting (btw) te herzien, een aanvullende aanslag in de btw is opgelegd van 87 987 EUR, vermeerderd met 30 427 EUR aan moratoire interesten over die belasting. Ook is verzoekster een boete opgelegd van 8 798 EUR (10 % van de verschuldigde btw).

Juridische grondslag: Unierecht

- 2 Artikel 168, aanhef en onder a), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna ook: „btw-richtlijn”) bepaalt: „Voor zover de goederen en diensten worden gebruikt voor de belaste handelingen van een belastingplichtige, is deze gerechtigd in de lidstaat waar hij deze handelingen verricht, van het door hem verschuldigde belastingbedrag de volgende bedragen af te trekken: [...] de btw die in die lidstaat *verschuldigd of voldaan* is voor de goederenleveringen of de diensten die een andere belastingplichtige voor hem heeft verricht”.
- 3 Artikel 184 van de btw-richtlijn luidt: „De oorspronkelijk toegepaste aftrek wordt herzien indien deze hoger of lager is dan die welke de belastingplichtige gerechtigd was toe te passen.”

[Or. 2]

- 4 Artikel 185, lid 1, van de btw-richtlijn luidt: „De herziening vindt met name plaats indien zich na de btw-aangifte wijzigingen hebben voorgedaan in de elementen die voor het bepalen van het bedrag van de aftrek in aanmerking zijn genomen, bijvoorbeeld in geval van geannuleerde aankopen of verkregen rabatten.”

Juridische grondslag: nationaal recht

- 5 Artikel 58, lid 1, onder 1, van de Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas (wet inzake de belasting over de toegevoegde waarde; hierna ook: „btw-wet”; er wordt verwezen naar de versie van wet nr. IX-751 van 5 maart 2002, tenzij anders vermeld) bepaalt: „een btw-plichtige geniet het recht op aftrek van btw over de aanschaf en/of invoer van goederen en/of diensten, mits de goederen en/of diensten bestemd zijn om te worden gebruikt voor de volgende activiteiten van de btw-plichtige: [...] belastbare levering van goederen en/of diensten”.
- 6 Artikel 66, lid 2, van de btw-wet (versie na wijziging bij wet nr. X-261 van 21 juni 2005) bepaalt onder meer: „wanneer bekend wordt dat de goederen en/of diensten, over de aanschaf en/of invoer waarvan (en indien deze door de btw-plichtige zelf zijn vervaardigd: over de aanschaf en/of invoer van de voor de vervaardiging gebruikte goederen en/of diensten waarvan) btw geheel of gedeeltelijk is afgetrokken, inmiddels worden gebruikt voor andere activiteiten dan omschreven in artikel 58, lid 1, van deze wet of verloren zijn gegaan, wordt de toegepaste aftrek van de btw herzien in de btw-aangifte over het belastingtijdvak waarin de bedoelde omstandigheden bekend zijn geworden, door verhoging van de aan de staatskas verschuldigde btw respectievelijk verlaging van de van de staatskas te ontvangen btw”.
- 7 Artikel 69, lid 1, van de btw-wet bepaalt: „wanneer een belastingplichtige wordt verwijderd uit het register van btw-plichtigen of wanneer een btw-plichtige wordt geliquideerd en in staat van vereffening verkeert, wordt de aftrek van voorbelasting, volgens de in de artikelen 66 en 67 van deze wet neergelegde procedure, herzien in de btw-aangifte van de persoon die wordt verwijderd uit het register van btw-plichtigen of die in vereffening is, en wordt de afgetrokken voorbelasting over de aanschaf en/of invoer van goederen en/of diensten, met inbegrip van kapitaalgoederen die niet langer gebruikt zullen worden voor de in artikel 58, lid 1, van deze wet omschreven activiteiten terugbetaald aan de staatskas”.

Relevante feiten

- 8 Verzoekster is een in Litouwen gevestigde vennootschap die zich bezighield met technisch wetenschappelijk onderzoek en de praktische toepassing daarvan. Sinds 1 maart 2012 heeft de vennootschap geen leveringen van goederen en/of diensten meer verricht waarover btw verschuldigd was. In 2012 en 2013 heeft ze echter onder meer goederen en diensten verworven waarover ze op basis van 8 (acht) aan haar uitgereikte facturen 87 987 EUR aan voorbelasting heeft berekend en afgetrokken.
- 9 Die facturen hadden betrekking op leveringen van goederen en verrichting van diensten aan verzoekster in verband met de verwezenlijking van een internationaal project dat werd gefinancierd door de Europese Unie; het project had tot doel een prototype te ontwikkelen van medische diagnostische en monitoringapparatuur en

die apparatuur vervolgens op de markt te brengen. Het project is afgerond op 31 december 2013 en, zoals aangegeven door de directeur van verzoekster in een aan de belastingdienst gerichte toelichting van 19 mei 2014, heeft verzoekster de rechten voor drie licenties en twee prototypes – proefmodellen van apparaten verkregen.

- 10 Na de afronding van dat project heeft verzoekster in 2014 en 2015 een verlies gerealiseerd en zijn de geaccumuleerde verliezen telkens toegenomen. Gezien het verliesgevend karakter van de werkzaamheden en het uitblijven van bestellingen en potentiële inkomsten is besloten de activiteiten van de vennootschap te beëindigen. De enige aandeelhouder heeft derhalve in augustus 2015 besloten om de vennootschap te liquideren, na te hebben geconstateerd dat haar innovatieve wetenschappelijke activiteiten niet winstgevend zouden zijn.
- 11 Op 10 september 2015 heeft verzoekster de juridische status van een rechtspersoon in staat van vereffening verkregen.
- 12 Op 23 september 2015 heeft verzoekster een verzoek ingediend om te worden verwijderd uit het register van btw-plichtigen; tevens heeft zij, als persoon die wordt verwijderd uit het register van btw-plichtigen, de btw-aangifte ingediend voor haar laatste belastingtijdvak van 1 september 2015 tot 23 september 2015. In die aangifte is de btw-afrek niet door de vennootschap herzien wat betreft de resterende onverkocht gebleven goederen of diensten. Op 23 september 2015 is verzoekster verwijderd uit het register van btw-plichtigen.
- 13 Na een belastinginspectie op instructie van 28 december 2017 heeft de inspectie Kaunas bij het bestreden besluit verzoekster een nieuwe aanslag opgelegd in de btw en daaraan gerelateerde [OR. 3] bedragen, hoofdzakelijk op de grond dat voor verzoekster bij het nemen van het besluit om de vennootschap te liquideren de verplichting ontstond om de btw-afrek te herzien en de voorbelasting met betrekking tot de ingekochte goederen of diensten die niet voor btw-plichtige activiteiten zouden worden gebruikt, terug te betalen aan de staatskas.
- 14 Verzoekster heeft tegen dit besluit bezwaar gemaakt bij de inspectie en daarin onder meer in wezen aangevoerd dat volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna ook: „Hof van Justitie’) aanspraak mag worden gemaakt op afrek van voorbelasting betaald over kosten die zijn gemaakt ter voorbereiding van een economische activiteit, ook al is de economische activiteit niet met succes opgestart en vinden de voorgenomen belastbare handelingen niet plaats. Bij besluit [OMISSIS] van 19 april 2019 heeft de inspectie het besluit van de lokale belastingdienst bevestigd.
- 15 Aangezien verzoekster het oneens was met deze besluiten van de lokale en nationale belastingdienst, heeft zij een klacht ingediend bij de Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (commissie inzake belastinggeschillen, ressorterende onder de regering van de Republiek Litouwen), die de klacht bij besluit [OMISSIS] van 20 juni 2019 ongegrond heeft verklaard.

- 16 Verzoekster heeft tegen die besluiten beroep ingesteld bij de Vilniaus apygardos administracinis teismas. Aangezien de rechter in eerste aanleg dit beroep van de vennootschap bij uitspraak van 10 oktober 2019 heeft verworpen, heeft verzoekster hoger beroep ingesteld voor de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas.

Deze kamer

oordeelt als volgt:

II.

- 17 De onderhavige zaak doet een vraag rijzen over de uitlegging van het bepaalde in de artikelen 184 tot en met 187 van de btw-richtlijn betreffende de herziening van toegepaste aftrek. Daarom dient het Hof van Justitie te worden verzocht om een prejudiciële beslissing inzake de uitlegging van de relevante Unierechtelijke regels [OMISSIS].
- 18 Met name rijst de vraag over de verplichting van een belastingplichtige (verzoekster) om de toegepaste aftrek van voorbelasting over goederen en diensten, verworven met het oog op de vervaardiging van kapitaalgoederen, te herzien wanneer is besloten om die persoon te liquideren en deze is verwijderd uit het register van btw-plichtigen, met het gevolg dat die goederen niet zijn en niet zullen worden gebruikt voor de economische activiteit van de belastingplichtige met het oog waarop genoemd recht van aftrek is uitgeoefend.

Opmerkingen vooraf

- 19 In de onderhavige zaak gebruikte verzoekster de goederen en diensten in kwestie voor de vervaardiging van immateriële (licenties) en materiële (prototypes) kapitaalgoederen, zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 11, van de btw-wet (in de versie na wijziging bij wet nr. XI-518 van 3 december 2009), namelijk „materiële bezittingen en andere voorwerpen waarop eigendomsrecht rust die gedurende meer dan een jaar worden gebruikt voor de economische activiteiten van de belastingplichtige”. Verzoekster was voornemens die kapitaalgoederen te gebruiken voor haar toekomstige belastbare activiteit.
- 20 Het beginsel van neutraliteit van de btw ten aanzien van de fiscale belasting van de onderneming vereist dat de eerste investeringsuitgaven die worden gedaan ten behoeve en ter verwezenlijking van een onderneming als economische activiteiten worden beschouwd, en het zou in strijd zijn met dat beginsel indien die activiteiten worden geacht eerst een aanvang te nemen op het tijdstip waarop de belastbare inkomsten ontstaan (zie arrest van het Hof van Justitie van 17 oktober 2018, Ryanair, C-249/17, EU:C:2018:834, punt 24 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het volstaat dat de belastingplichtige daadwerkelijk het voornemen had de betrokken goederen en/of diensten te gebruiken om de economische activiteiten te verrichten in verband waarmee hij zijn recht op aftrek heeft

uitgeoefend (zie arrest van het Hof van Justitie van 12 november 2020, ITH Comercial Timișoara, C-734/19, EU:C:2020:919, punt 37 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

- 21 Dienaangaande kan, bij de huidige stand van de procedure, redelijkerwijs uit de objectieve gegevens in het dossier worden opgemaakt dat verzoekster ten tijde van de verwerving van de goederen en diensten in kwestie handelde als belastingplichtige in de zin van de btw-richtlijn en het voornemen had om de door middel van die goederen en diensten vervaardigde kapitaalgoederen te gebruiken voor haar belastbare economische activiteiten (zie in die zin [**Or. 4**] onder meer arrest van het Hof van Justitie van 28 februari 2018, Imofloresmira – Investimentos Imobiliários, C-672/16, EU:C:2018:134, punt 33 en aldaar aangehaalde rechtspraak).
- 22 De lokale belastingdienst heeft in beginsel niet betwist dat verzoekster de status van belastingplichtige had toen het recht op de oorspronkelijke aftrek van de litigieuze btw ontstond; het thans voorhanden bewijsmateriaal biedt geen enkele basis om in twijfel te trekken dat verzoekster voornemens was de immateriële en materiële kapitaalgoederen die met behulp van de verworven goederen en diensten werden vervaardigd, te gebruiken voor haar toekomstige belastbare activiteit; niets in deze zaak wijst erop, noch bevat het dossier objectieve gegevens daarover, dat van de zijde van verzoekster sprake is geweest van fraude of misbruik van recht of dat de litigieuze transacties onderdeel vormden van btw-fraude.

Verplichting tot herziening van eerdere aftrek van voorbelasting

- 23 Deze kamer betwijfelt of verzoekster in de onderhavige zaak inderdaad verplicht was de aftrek te herzien, ondanks dat de aandeelhouder besloot haar te liquideren en verzoekster daarom de belastingdienst heeft verzocht te worden verwijderd uit het register van btw-plichtigen, een verzoek dat is toegewezen.
- 24 Enerzijds kan worden aanvaard dat het besluit van de eigenaar (aandeelhouder) van de belastingplichtige om deze te liquideren en/of het verzoek van de belastingplichtige om te worden verwijderd uit het register van btw-plichtigen in beginsel vrijwillig door de belastingplichtige (of daaraan verbonden personen) zijn/is gedaan. Die handelingen zijn een objectieve bevestiging dat de belastingplichtige niet langer voornemens is vermogensbestanddelen als de vermogensbestanddelen die hadden geleid tot de toegepaste aftrek van voorbelasting te gebruiken voor de uitoefening van belastbare economische activiteiten, hetgeen lijkt te wijzen op een verandering in de elementen die voor het bepalen van het bedrag van de aftrek in aanmerking worden genomen in de zin van artikel 185, lid 1, van de btw-richtlijn.
- 25 Dienaangaande moet worden aangetekend dat het herzieningsmechanisme waarin de artikelen 184 tot en met 187 van de btw-richtlijn voorzien, beoogt een nauw en rechtstreeks verband te vestigen tussen het recht op aftrek van voorbelasting en het gebruik van de betrokken goederen of diensten voor belaste handelingen in

een later stadium (arrest van het Hof van Justitie van 9 juli 2020, Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler, C-374/19, EU:C:2020:546, punt 20). In het gemeenschappelijke btw-stelsel is enkel die voorbelasting aftrekbaar die is betaald over de goederen of diensten die de belastingplichtige gebruikt voor zijn belaste handelingen (arrest van het Hof van Justitie van 11 april 2018, SEB bankas, C-532/16, EU:C:2018:228, punt 38). In dat verband hanteert artikel 185, lid 1, van de btw-richtlijn het beginsel dat een dergelijke herziening met name moet plaatsvinden indien zich na de btw-aangifte wijzigingen hebben voorgedaan in de elementen die in aanmerking zijn genomen voor het bepalen van het bedrag van de aftrek (zie arrest van het Hof van Justitie van 31 mei 2018, Kollroß en Wirtl, C-660/16 en C-661/16, EU:C:2018:372, punt 56 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

- 26 Wat dat betreft, suggereert het oordeel van het Hof van Justitie in de punten 44 tot en met 46 van het arrest van 12 november 2020, ITH Comercial Timișoara (C-734/19, EU:C:2020:919), betreffende de omgekeerde situatie, dat het nauwe en rechtstreekse verband dat moet bestaan tussen het recht op aftrek van voorbelasting en de verrichting van voorgenomen belaste handelingen verbroken is wanneer de belastingplichtige niet langer voornemens is om de betrokken goederen en diensten te gebruiken voor belaste handelingen in een later stadium of deze gebruikt voor vrijgestelde handelingen. Er is derhalve grond voor de stelling dat er sprake is van een wijziging die zich later heeft voorgedaan in de elementen die voor het bepalen van het bedrag van de btw-aftrek in aanmerking zijn genomen, in de zin van artikel 185 van de btw-richtlijn, indien de belastingplichtige niet langer voornemens is om de verworven goederen en diensten te gebruiken voor belaste handelingen. Een dergelijke opvatting is ook in overeenstemming met de nationale wettelijke bepalingen, namelijk met artikel 69, lid 1, van de btw-wet.
- 27 Anderzijds heeft het Hof van Justitie reeds meerdere malen geoordeeld dat het recht van aftrek in beginsel in stand blijft, ook indien de belastingplichtige „wegens omstandigheden buiten zijn wil” de goederen of diensten die tot de aftrek hebben geleid niet gebruikt in het kader van belastbare handelingen, dat wil zeggen: een belastingplichtige behoudt het recht op aftrek *zodra dit recht is ontstaan*, ook al heeft deze belastingplichtige, wegens omstandigheden buiten zijn wil, de goederen of diensten die oorspronkelijk tot aftrek hebben geleid, niet kunnen gebruiken voor belaste handelingen (zie arrest van 28 februari 2018, Imofloresmira – Investimentos Imobiliários, C-672/16, [Or. 5] EU:C:2018:134, punten 40 en 42; zie ook arresten van 15 januari 1998, Ghent Coal Terminal, C-37/95, EU:C:1998:1, punten 19 en 20, en 17 oktober 2018, Ryanair, C-249/17, EU:C:2018:834, punt 25). Derhalve is de opvatting denkbaar dat het oorspronkelijke recht op aftrek van voorbelasting in stand blijft en er geen verplichting tot herziening ontstaat wanneer goederen en/of diensten niet zijn gebruikt voor de economische activiteiten van de belastingplichtige wegens omstandigheden buiten diens wil, behalve in het geval van de tweede alinea van artikel 185, lid 2, van de btw-richtlijn.

- 28 Verzoekster voert in wezen aan dat het vereffeningbesluit is genomen wegens groeiende verliezen, het uitblijven van bestellingen en de twijfels van de aandeelhouder inzake de winstgevendheid van de geplande (voorgenomen) economische activiteit. De belastingdienst en de instanties die het onderhavige belastinggeschil hebben behandeld, hebben zich in wezen op het standpunt gesteld dat het besluit van de aandeelhouder om verzoekster te liquideren „na de niet door bewijsmiddelen onderbouwde vaststelling dat haar creatieve wetenschappelijke activiteiten niet winstgevend zouden zijn” en haar verzoek om te worden verwijderd uit het register van btw-plichtigen niet de conclusie staven dat voldaan is aan de voorwaarde dat het niet-gebruiken van vermogensbestanddelen voor economische activiteiten was te wijten aan „omstandigheden buiten de wil van de belastingplichtige”.
- 29 Wat de omstandigheden buiten de wil van de belastingplichtige betreft, heeft het Hof van Justitie echter in punt 35 van het arrest van 12 november 2020, ITH Comercial Timișoara (C-734/19, EU:C:2020:919), geoordeeld dat het niet aan de belastingdienst staat de gegrondheid te beoordelen van de redenen waarom de belastingplichtige heeft besloten af te zien van de oorspronkelijk voorgenomen economische activiteit, aangezien het gemeenschappelijke btw-stelsel een neutrale belasting van alle economische activiteiten waarborgt, ongeacht het oogmerk of het resultaat van die activiteiten, mits deze in beginsel zelf aan btw zijn onderworpen.
- 30 Er bestaat dus enige onzekerheid hoe moet worden vastgesteld dat vermogensbestanddelen niet worden gebruikt voor economische activiteiten „wegens omstandigheden buiten de wil van de belastingplichtige”, met andere woorden, of een abstracte verklaring van de belastingplichtige volstaat en of (dan wel of) dat gegeven überhaupt in aanmerking moet worden genomen wanneer zulke bestanddelen niet zijn en wegens de vereffening van de belastingplichtige nooit zullen worden gebruikt, zoals in de onderhavige zaak.
- 31 Wat het laatste betreft, heeft het Hof van Justitie in punt 25 van het arrest van 17 oktober 2018, Ryanair (C-249/17, EU:C:2018:834), als volgt geoordeeld: „Zodra het recht op aftrek is ontstaan, blijft het in stand, ook indien de beoogde activiteit niet van de grond is gekomen en dus niet tot belaste handelingen heeft geleid [...] of indien de belastingplichtige de goederen of diensten die tot de aftrek hebben geleid, wegens omstandigheden buiten zijn wil niet heeft kunnen gebruiken in het kader van belastbare handelingen”. Het kan ervoor worden gehouden dat het Hof van Justitie door het gebruik van de logische operator „of” een onderscheid aanbrengt tussen twee situaties: ten eerste, de situatie waarin economische activiteiten niet zijn verricht nadat het recht op aftrek was ontstaan, en ten tweede, de situatie waarin goederen en/of diensten met betrekking waartoe het recht op aftrek is uitgeoefend, niet zijn gebruikt voor economische activiteiten. De omstandigheid dat goederen en/of diensten niet zijn gebruikt „wegens omstandigheden buiten de wil van de belastingplichtige” wordt alleen genoemd in het tweede geval, dat naar het oordeel van deze kamer niet de vereffening van een

belastingplichtige omvat (zie bijvoorbeeld arrest van het Hof van Justitie van 29 februari 1996, INZO, C-110/94, EU:C:1996:67).

- 32 Teneinde al deze twijfels en onzekerheden uit de wereld te helpen is het, met name in het licht van nationale wettelijke bepalingen en de bestuurlijke praktijken van de belastingdienst, in de onderhavige zaak gepast om het Hof van Justitie te verzoeken om op te helderen 1) of verzoekster verplicht is tot herziening van de aftrek van voorbelasting over de verwerving van goederen en diensten met het oog op de vervaardiging van de kapitaalgoederen in kwestie, wanneer het voornemen om die goederen te gebruiken voor belastbare economische activiteiten na het besluit om verzoekster te liquideren niet langer bestaat, en 2) of de redenen voor het nemen van dat besluit eigenlijk wel relevant zijn.

III.

- 33 De Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas is de rechterlijke instantie in laatste aanleg voor bestuurszaken [OMISSIS], hetgeen betekent dat deze rechterlijke instantie het Hof van Justitie om een prejudiciële beslissing moet verzoeken wanneer een vraag over de uitlegging van wettelijke maatregelen van de instellingen van de Europese Unie is gerezen en beantwoording van die vraag noodzakelijk is voor een beslissing in de zaak (derde alinea van artikel 267 VWEU) [OMISSIS]).

[Or. 6]

- 34 Gelet hierop is het gepast, om een einde te maken aan de twijfel die is gerezen over de uitlegging en toepassing van de Unierechtelijke bepalingen die van belang zijn voor de rechtsverhoudingen in het onderhavige geschil, het Hof van Justitie te verzoeken om uitlegging van de Unieregels in kwestie. Beantwoording van de in het dictum van de onderhavige beschikking vermelde vragen is essentieel voor de onderhavige zaak omdat de rechterlijke instantie daardoor in staat wordt gesteld om, met waarborging van de voorrang van het Unierecht, de in de btw-wet voorziene verplichting tot herziening van oorspronkelijk toegepaste aftrek van voorbelasting te beoordelen in de situatie van liquidatie van een belastingplichtige en dienovereenkomstig de verplichtingen van verzoekster met betrekking tot herziening van de aftrek vast te stellen.

De kamer van de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas heeft, gelet op het bovenstaande [OMISSIS] [verwijzing naar wetgeving]

beslist:

[OMISSIS] [procedurele aangelegenheid] [OMISSIS] de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie:

Moeten de artikelen 184 tot en met 187 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde aldus worden uitgelegd dat een belastingplichtige

gehouden is (of niet gehouden is) tot herziening van de aftrek van belasting over de toegevoegde waarde (btw) die is geheven over de verwerving van goederen en diensten met het oog op de vervaardiging van kapitaalgoederen, indien het voornemen om die goederen te gebruiken voor belastbare economische activiteiten niet langer bestaat omdat de eigenaar (aandeelhouder) van de belastingplichtige besluit de belastingplichtige te liquideren en die belastingplichtige verzoekt te worden verwijderd uit het register van btw-plichtigen? Is voor de beantwoording van die vraag relevant wat de reden was voor het besluit om de belastingplichtige te liquideren, in dit geval wegens toenemende verliezen, het uitblijven van bestellingen en de twijfels van de aandeelhouder met betrekking tot de winstgevendheid van de geplande (voorgenomen) economische activiteit?

[OMISSIS] [procedurele aangelegenheid] [OMISSIS] [samenstelling van de kamer]